

Havs- och vattenmyndigheten
Box 11 930
404 39 Göteborg

havochvatten@havochvatten.se

REMISSVAR

Förslag till vägledning för prövning av användning av kemiska växtskyddsmedel inom vattenskyddsområden (ärendenummer 2604-15)

Svenskt Vatten företräder vattentjänstföretagen i Sverige. Våra medlemmar är landets viktigaste livsmedelsproducenter och miljövårdsföretag som arbetar för friskt dricksvatten, rena sjöar och hav samt långsiktigt hållbara vattentjänster. Medlemmarna i Svenskt Vatten levererar dricksvatten och tar emot avloppsvatten från cirka 8,5 miljoner anslutna kunder.

Bakgrund

Naturvårdsverkets föreskrifter NFS 2015:2 innehåller bestämmelser som innebär att det är förbjudet att utan tillstånd från den kommunala nämnden använda växtskyddsmedel inom vattentäktzon, primär och sekundär skyddszon inom vattenskyddsområde. Tillståndsplikt för användning av växtskyddsmedel inom vattenskyddsområden kan också gälla enligt lokala vattenskyddsföreskrifter som beslutats med stöd av 7 kap miljöbalken. Naturvårdsverket är skyldiga att vägleda kring tillämpningen av NFS 2015:2, och Havs- och vattenmyndigheten är den centrala vägledande myndigheten för arbetet med att inrätta vattenskyddsområden. De båda myndigheterna har ett överlappande ansvar och har därför valt att samarbeta för att ta fram en gemensam vägledning med råd och riktlinjer för just prövning inom vattenskyddsområden.

I vägledningen beskrivs handläggning av ärenden, med beskrivning av hur bedömning görs, hur beslutsstöd används och hur ansökan ska vara utformad. Sist beskrivs riskreducerande åtgärder och villkor för användning, med en avslutande kort beskrivning av övervakning och uppföljning av råvattnet.

Svenskt Vattens synpunkter

Svenskt Vatten anser att vägledningen är välskriven. I vägledningen anges att en fördel med tillståndsplikt för användning av kemiska bekämpningsmedel inom vattenskyddsområden är att det ger kommunen en överblick över vilka bekämpningsmedel som används där. Svenskt Vatten anser att en svårighet är att det inte finns svenska laboratorier som är ackrediterade för att analysera alla bekämpningsmedel som används i Sverige. Det betyder att det inte går att få en heltäckande kunskap om vilka bekämpningsmedel som finns i vattnet.

MACRO- modellen beskrivs i vägledningen. Den är framtagen av SLU och bedömer risken för läckage av bekämpningsmedel från jordbruksmark. I vägledningen framgår att det i

praktiken krävs modellsimuleringar med specifik indata för att identifiera särskilt känsliga områden där risken för läckage av vissa substanser är högre än normalt. Trots detta poängteras att ingen kommun är tvingad till att använda MACRO-DB. Frågan är hur känsliga områden ska kunna identifieras om verktyget inte används. Detta borde klargöras. Vidare framgår att verktyget kostnadsfritt kan användas av kommuner, men eftersom vägledningen vänder sig till verksamhetsutövare och myndigheter vore det önskvärt att förstå i vilken mån det är tänkt att modellen kan/bör användas även av verksamhetsutövare.

Av vägledningen framgår att modellen inte beskriver transporten av glyfosat i mark på ett riktigt sätt. Detta är en brist då glyfosat är ett vanligt bekämpningsmedel, som förekommer i både grundvatten och ytvatten. Vidare är användningen av glyfosat ifrågasatt, nu senast på grundval av uppgifter om att ämnet är cancerframkallande, vilket medfört att Kemikalieinspektionen nyligen lyft frågan till EU-kommissionen. Alternativ modellering av glyfosat borde därför belysas i vägledningen.

Svenskt Vatten

Anna Linusson
VD

Gullvy Hedenberg